

1. Tvá, Pa - ne Kris - te, věc to jest,
a že jest tvá, a pro tvou čest,
jež nám zde svě - ře - na;
ne - můž být zma - ře - na.
Ač - než - li sí - mě u - jme se
a u - ži - tek svůj při - ne - se,
dřív u - mí - rá, však z hro - bu zas
po - vstá - vá slav - ně v Bo - ží čas,
sa - k z hro - bu zas po -
- vstá - vá v Bo - ží čas.

2. Ty cestou kříže, Pane náš, / jsi krácel k oslavě / a touže
cestou vodíváš i všechny údy své. / Ó dej, ať při nás též se
skví / tvůj kříž a tvoje vítězství, / a také nám hrob promění /
se v slavnou bránu vzkříšení, / hrob promění / se v bránu
vzkříšení.

3. Ty sám, co zrno obilné, / jsi zemřev ožil zas, / ó dej,
ať z tebe vyplyne / proud žití také v nás! / Hlas tvého
evangelium / k všem vyslati rač národům, / ať vzejde den
a všechna zem / zas zplésá novým životem, / a všechna zem /
zas zplésá životem.

T: Samuel Preiswerk, Evangelischer Liederkrantz, 1844 / Ludvík Bohumil
Kašpar, Písně cestou života, 1890 / Evangelický zpěvník, 1979

M: Norbert Hauner, Landshuter Gesangbuch, [1777] / Johann Michael
Haydn, Deutsches Hochamt, [1800] / Písně cestou života, 1890 / 2018